

Yayın Adı Radikal
Referans No 36558605
Renk Renkli

Yayın Tarihi 04.03.2014
Etki Tarafsız
STxCM 139,44

Küpür Sayfa 1
Tiraj 24783
Sayfa 8

Ama babacığım!

“Tüm bu süreçte babalar oğullarının değil oğullar babalarının hırslarının 'araçları' olmuşlar.”

Cüneyt Özdemir

Eğer Başbakan Erdoğan meydanlarda Devlet Bahçeli'ye yönelik “Bunların çocukluğu yok” gibi bir cümleyi bir değil birkaç kez sarfetmeseydi ortalığa ne kadar saçılırsa saçılın Bilal Erdoğan hakkında bir şey yazmayacaktım. Madem insanlara belaltı vurmak için Başbakan Erdoğan evlat meşalesine bu kadar hoyratça dala biliyor o zaman ister gizli isterse kanuni olarak dinlenmiş olsun kamunun da Başbakan'ın oğlu ile ilgili söz söyleme hakkı doğuyor.

Milliyet gazetesinden ayrılan Derya Sazak'ın son kitabı ‘Batsın Böyle Gazetecilik’te ilginç bir anekdot var. Sazak, genel yayın yönetmeni olduktan sonra Başbakan Erdoğan'ın bir dış seyahatine katıldığını ve bu seyahat sırasında uçakta Başbakan ile yarım saat genel yayın yönetmenliği üzerine konuştuğunu aktarıyor. Başbakan'ın Derya Sazak'tan ilginç bir isteği olmuş. Ailesi ile ilgili haber yapılmamasını istemiş. Mahremine girilmesini karşıymış.

Türk basını yakından biliyor ki Başbakan Erdoğan ailesi konusunda duyarlı! Gelin görün ki Erdoğan'ın ailesi hem siyaset hem de ticaretin tam ortasında yer alıyor. Böyle olunca Başbakan'ın meydanlardan “Oğlumu bile dinlemişler” ya-kınması anlamını kaybediyor. Zira devletin kriptolu telefonu ile hayli şüpheli görüşmeler yapan bir oğuldan bahsediyoruz. Diktatörlüklerin tersine demokrasilerde siyasetçilerin aile yakınları ve oğulları dokunulmaz değildir. Üstelik ortaya saçılan tapeler ve ilişkiler gösteriyor ki Bilal'in telefonu öyle dinlenmeyecek bir telefon da değilmiş!

Telefon kayıtları ile karışımıza ilginç bir genç adam portresi çıkıyor. 31 yaşında, evli, iki çocuklu bu genç adamın sürekli bir şeylerin peşinde koştuğunu görüyoruz. Telefon tapelerinde bizlere işbitirici oğul portresi çizilmeye çalışılıyor. Kayıtları dinlerken babasının zaman zaman bol ‘şey’lerle dolu anlatımlarını oğlunun anlama çabası karşısında pek çok kişinin yüzünde tanıdık bir tebessüm beliriyor. Özellikle her telefonu açtığında babasına sevgi dolu ‘Babacığım’ hitabı Türkiye gibi

maço kültürün baştacı edildiği bir ülkede kuşkusuz pek çok kişiye bir zayıflık ya da dalga konusu olarak gözüküyor. Oysa ben tam tersi Bilal'in en sempatik yönünün bu olduğunu düşünüyorum. Sızdırılan telefon konuşmalarından anlıyoruz ki Bilal babasını gerçekten seviyor. Geçen gün bir eylem sırasında duvara ‘Bilal bizden duymuş olma ama baban SümeYYe'yi senden daha çok seviyor’ yazmışlardı. En azından şu ana kadar SümeYYe ile ilgili sadece bir tane telefon kaydı sızdırıldığı için bunu bilemiyoruz ama ben babası Tayyip Erdoğan'ın da Bilal'i çok sevdiğini düşünüyorum. Başbakan Erdoğan sadece Bilal'i sevmiyor aynı zamanda çok da güveniyor! Baba-oğulun ötesinde bir sardışlık hatta yoldaşlık ilişkileri var. Aslına bakarsanız sızdırılan telefon tapelerine bakıp sormamız gereken ilk soru ‘Bilal Erdoğan'ın ne iş yaptığı’ olmalı. Zira bunu anlamak kolay değil. Resmi olarak bir aile vakfı olan TÜRGEV'in başında gözüktüyor ancak gelin görün ki sızdırılan telefon kayıtlarında daha çok bir aile şirketinin finanstan sorumlu CFO'su ya da Başbakan'ın kişisel işlerinden sorumlu gayri resmi özel kalem müdürü gibi bir

işlevi olduğunu anlıyoruz.

Bilal bir bakıyorsunuz araziler alıyor, bir başka tapeyi dinliyorsunuz yurtdışından yatırımcı Araplarla buluşup projeler üretiyor, bir başka tapeye İtalya'dan mimar getirtmiş binalar çizdiriyor, bir başka tapeye neden ve nasıl geldiğini anlayamadığımız işadamlarından gelen paraları topluyor. Bilal çok ciddi bir para trafiği ile başa çıkmaya çalışıyor! Harvard mezunu bile olsa kolay bir iş değil. Kolay olmayan, bu para trafiğini yönetmek değil. Bir Harvard mezunu için sıradan sayılabilecek bir ‘şirket işi’ bile olabilir. Tek sorun ortada ticari bir şirketin olmaması. Gördüğümüz kadarıyla Bilal de en çok burada zorlanıyor. Gelen paraların neden geldiğini anlamaya çalışıyor. Ya da sıfırlanacak paraların nasıl sıfırlanacağını bir bilmeceyi çözer gibi çözmeye çalışıyor. TÜRGEV'e yapılacak bir bağış konusunda tüm saflığı ile “Zekât mı yoksa diğerinden mi” diye sorarken bir art niyeti yok! Gerçekten hangisi olduğunu anlama kaygısı var.

Oysa Star gazetesinde Sibel Eraslan geçen günlerde bizlere hambaşka bir Bilal Erdoğan portresi anlatıyordu. Gazze'de, Somali'de, Van'da, Urfa'da çeşitli yerlerde hayır için koşutan bir genç adama ‘tanıklık’ yaptığını söylüyordu. Bilal'in ve diğer bakanların baba oğul ilişkisine bakınca aklıma tek bir cümle geliyor. Tüm bu süreçte babalar oğullarının değil oğullar babalarının hırslarının ‘araçları’ olmuşlar.

Sadece yolsuzluk iddiaları ile değil, Shakespeare'ye bir aile trajedisi ile de karşı karşıyayız.

Yaşlarını başlarını almış olsalar da kendi hayatlarını, işlerini kuramayan, babalarının hırs yörüngesinden çıkmayan bu ‘oğullar’ daha çok epik bir oyunun ‘kurbanları’ gibi gözüküyorlar.

İdealist bir siyasetçinin yıllar önce bir miting sırasında söylediği “Hırsızlık oğuldan babaya değil, babadan oğula geçer” sözleri bu aile trajedisini çok iyi özetliyor.

Sahi bu Shakespeare'ye tespiti yapan o idealist siyasetçi kimdi, hatırladınız mı?

